

Lidia Zamkow

Ur. dn. 13.VI.1917 r.

aktorka, reżyser

adres prywatny : Kraków ul. Długa 86 m. 6

zakład pracy: Państwowy Teatr im. J. Słowackiego

Kraków Pl. Sw. Ducha 1

Lidia Zamkow – jeden z najbardziej twórczych reżyserów we współczesnym teatrze polskim. Jej styl cechuje duży rozmach inscenizacyjny, ekspresja wyrazu scenicznego, wysoka umiejętność łączenia pasji ideowej z poszukiwaniem nowoczesnego kształtu realizacyjnego. Jej prace wyróżniają się zawsze dużą inwencją, świadczą o wyobraźni scenicznej oraz o świetnym opanowaniu warsztatu reżyserskiego. Nie ma utartych kanonów, ciągle poszukuje nowego ^{wyrazu}, posiada rozległą wiedzę teatralną oraz umiejętność pracy z aktorem i wydobywania zeń nowych wartości. Lidia Zamkow najlepiej czuje się w repertuarze monumentalnym, interesuje ją dramat wielkich racji moralnych, ideowych, politycznych. Skala realizacji bogata, od repertuaru romantycznego po współczesną epokę rewolucyjną. W tym nurcie osiągnęła największe sukcesy, znaczone tak wybitnymi inscenizacjami, jak pamiętna "Tragedia optymistyczna" Wiszniewskiego w Teatrze Wybrzeże, "Imiona władzy" Broszkiewicza w T. Dramatycznym, "Wizyta Starszej pani" Dürrenmatta w T. Słowackiego w Krakowie, "Kapitan z Köpenick" Zuckmayera, "Medea" Eurypidesa, "Na dnie" Gorkiego, "Matka Courage" Brechta, "Cyd" Corneille, "Indyk" i trzy jednoaktówki Mrożka, "Caligula" Camusa – wszystkie inscenizacje w Starym Teatrze w Krakowie, Gościnnie reżyseruje również w Tarnowie w latach 1962–63 "Balladynę" Słowackiego, "Panna Puntillę" Brechta, "Peer Gynta" Ibsena.

Największe osiągnięcia, inscenizacyjne lat ostatnich to "Sen" Dostojewskiego, ~~"Las" Ostrowskiego~~ oraz "Cichy Don" Szołochowa w jej adaptacji, wystawione w latach 1963 i 1964 w Starym Teatrze w Krakowie. Inscenizacje te zyskały sukces i uznanie na Festiwalu Sztuk Rosyjskich i Radzieckich w Krakowie. V

Propozycja Nagrody Państwowej II stopnia w dziale reżyserii

V W roku 1965 podjęta udana próba nowego, całkowicie oryginalnego odmyślenia i realizowania "Tragedii optymistycznej" N. Wiszniewskiego, która stała się najwybitniejszym przedstawieniem w historii Teatru im. Słowackiego w Krakowie.

Nota biograficzna

Pracę rozpoczynam w Teatrze Wopka
Polskiego (Lublin - Łódź) w roku 1945.
Wydział Reżyserki PWSŁ - Łódź usunęłam
w roku 1949. Następne miejsca
pracy aktorko - reżyserkiej
Kraków - Teatr Słowackiego

53-54 od ~~1950~~ r. 1950-52 dyrektorka teatru
Wybórów Gdańsk - Gdynia Sopot.

W tym okresie pierwsze inscenizacja
"Optymistycznej Tragedii" Barbarykowie
"Gorkiego".

54-57 Od roku 1952 Teatr W.P. (później
Dramaturgii) W-wa Pałac K. i. N.
Prace reżyserkie: Tragedia Optymistyczna,
Romeo i Julia, "Imię i Władza"
"Burmistrz".

57/58 od r. 1956/7 Teatr Słowackiego i
Teatr stary - Kraków
Wizyta Starszej Pani - Dürrenmatt
Na dnie - Gorki, Coligule - Camus
Matka Courage, Cichy Don Srołochow
Opera ze 3 głosami, Manbet, Edyp
Król, Wesele, Barbarykowie i inne prace.
Monodramy, Teatr Małych Form!
Życie Edith Piaf, Odręgiem, Pamiętnik z
powstania Warszawskiego.

Od roku 71 Teatr Studio W-wa.
Spektakle: "Romeo bije drwa" Hemingway.
i "Sen" Dostojewski.

Kilkadziesiąt inscenizacji w TV.

Nazwisko i imię

Lamkow Stomeryńska Lidia

Data i miejsce urodzenia

15 lipca 1918 Rostów n/Donem ZSRR

Zawód

aktorka - reżyser

Data rozpoczęcia pracy artystycznej

1945 rok

Miejsce pracy

Teatr Studio Warszawa
Pałac Kultury i Nauki

Miejsce zamieszkania

Warszawa Stęgny ul. Warneńska 2 m 74

Przynależność partyjna

Funkcje społeczne

Przynależność do Z. Zw. Prac. K i S,

Znajomość języków

rosyjski, francuski (słabo mówię)

Stypendia i wyjazdy zagraniczne

ZSRR, Francja, Włochy, Belgia

NAGRODY

Lidia Zamkow Stomoryńska

PRM	Państwowe Stop. Rok	MKiS Stop. Rok	Odznaczenia i inne	Uzasadnienie i uwagi
	<u>III</u> 1953	Odznaka		
	<u>III</u> 1955	Zasłuż. Dział. Kult. 30 kwietnia 1969	Kryż Kawalerski O. Od P 19 lipca 1954	
			Kryż oficerski O. Od P. 22 lipca 1959 r	
			Żłota Odznaka m Krakowa 1970 r	
			Nagroda Krytyki; im Boya 1964 r	
			1 nagroda ze festiwalu Festiwal Sztuk Ras. i Rachec. w Katowicach 1963 r	

Lidia Zamkow

Ur. 15.VII.1918 r. Studia aktorskie rozpoczęła przed wojną w Państwowym Instytucie Sztuki, kontynuowała na tajnych kursach w czasie wojny łącząc naukę z występami na scenach podziemnych. W 1946 zweryfikowano ją jako pełnoprawną aktorkę. Dalej studiowała reżyserię w PWST w Łodzi i w 1949 otrzymała dyplom reżyserski

Występy aktorskie łączyła z działalnością reżyserską, która poczynając od lat 50-ych stała się jej głównym zajęciem. Pracowała w wielu ośrodkach kraju, a przede wszystkim w Krakowie i Warszawie. I tak:

1945-1948 Teatr Wojska Polskiego w Łodzi

1949-1951 Teatr Słowackiego w Krakowie

1951-1953 - kierownictwo art. Teatru Wybrzeże w Gdańsku

1954-1957 - Teatr Domu Wojska Polskiego ~~w~~ później: Dramatyczny/
w Warszawie

1957-1972 - Teatry Styrzy i im. Słowackiego w Krakowie

Od 1972 r. T. Studio w Warszawie.

Zagrała około 40 ról aktorskich /m.in. głośne kreacje w tytułowych rolach "Matki Courage" i Brechta i "Medei" Eurypidesa, lady Makbet w tragedii Szekspira, Edith Piaf w monodramie o tej piosenkarce francuskiej/. Wyreżyserowała przeszło 70 przedstawień/ m.in. "Tragedię optymistyczną" Widzińskiego "Na dnie" Gorkiego, "Caligula" Camusa, "Sen" wg Dostojewskiego i "Cichy Don" wg Szołochowa, "Makbet" i "Sen nocy letniej" Szekspira.

Uznawana za jedną z najwybitniejszych osobowości aktorskich i reżysera o własnym stylu teatralnym, laureatka nagród państwowych w 1951 i 1955 r., nagrody im. Boy'a, festiwali: Katowickiego/ za "Sen" i "Cichy Don"/, kaliskiego, festiwali myśliwych form i monodramów we Wrocławiu i Szczecinie.

W ostatnich latach intensywnie współpracowała z teatrem tv /inscenizacje klasyków rosyjskich oraz "Sławy i chwały" Iwaszkiewicza/ i wykazywał zainteresowania i duże możliwości w dziedzinie twórczości dramatopisarskiej/ wcześniej przygotowała kilka głośnych adaptacji prozy, ostatnio napisała własny monodram, sztukę dla dzieci i wodewil/

Odznaczenia: Zasłużony Działacz Kultury, Kawalerski i
Oficerski Krzyż Odrodzenia Polski